

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob **torških, četrških**
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Obojno izdanje stane:
 za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
 za eno leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
 Naročnine se plačujejo naprej na naročbo
 brez priložne naročnine se uprava ne
 ozira.
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.,
 izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Srečno novo leto!

In tako tečejo leta od ustvarjenja sveta pa do današnjega dne in bodo tekla, dokler bo hotel volja Stvarnikova. Rod se umika rodu, mirni časi se vrste za viharimi in viharji za mirnimi, ali današnji dan prihaja točno po določenem zakonu: umirajoče leto podaja roko nastopajočemu, predno izgine t. j. v velikansko globino in širjavo razumevanje človeškega uma preseza-joče večnosti.

Kako naj bi govorili v primeri? Časi, ki so se prešli pred nami in ki so jih preživeli prednamski rodovi, časi, ki jih sijajna, sedaj žalostna, sedaj vesela zgodovina napolnjuje velikanske knjige, so že narasli do velikega jezera. V tem jezeru je vsako leto — kapljica. A kaj pomenja kapljica v jezeru? Nič! Zgine, padša v vodo, da jej ni več sledu, kakor da je ni bilo nikdar. Tako ginevajo leta in žnjimi mrjo in ustajajo človeški rodovi po večnem zakonu Stvarnikovem.

Kar je kapljica v morju, to je jedno leto v veliki dobi celih vekov. In vendar obhaja človeka nocojšnji večer neko, sicer nepoznano mu dvojno čuvstvo: koprneva mu duša v sladkih nadah, ker slutnja se nadeja boljših časov in milejših dni tam za zastorom nastopajočega leta, ki se ima dvigniti v bližnjih trenotkih — a zajedno nam je duša nekako potrta in blažja in obhaja nas čut nekake tužne resignacije, nekake skromnosti in pohlevnosti, kajti morda nobenkrat v vsem letu se ne zavedamo tako živo, kakor ravno današnjega dne, minljivosti vsega, kar se giblje in obstoji na tej zemlji; nikoli nam ne stopa tako živo pred oči obnemoglost in pritlikavost naša nasproti velikim božjim zakonom stvarstva; res ga ni trenotka v vsem letu, v kojem bi se toli živo spominjali resnice, da smo le romarji na tej zemlji, — od danes do jutri. Veseli in žalostni utisi nam ublažujejo čutstva in silijo nas, da se tesneje oklepamo drug drugega, da v zadnjih hipih malega oddelka velikih neizmernih časov, posegši jeden drugemu v roko, voščimo prijatelju, znancu in morda tudi dosedanemu — neprijatelju: *Srečno novo leto!*

Srečno novo leto! Kaj pomenja ta rek? Ali ni to le beseda brez jedra — prazna fraza? Sreča? Ali je res sreča na tej zemlji? Ni je! Da, ta pojm je le na jeziku ljudem, v resničnem življenju

ga ni! Nikar nam ne očitajte, da smo črnogledi pesimisti, ki hočemo kvariti drugim veselje do življenja. Ne, saj smo sami polni veselja do življenja, ker se v zmislu naukov naše vere radi veselimo ugodnih trenotkov, neizogibnih bojev v tem življenju pa se tudi ne plašimo. Kar smo hoteli reči, je le to, da popolne, absolutne sreče ni na tej zemlji. Kedar je srečno to burno človeško srce? Kedar je zadovoljno, popolnoma in brezpogojno. A kedar je popolnoma zadovoljno? Nikdar! Ali ni tako, dragi čitatelj? Ali se ne dogaja tako tudi Tebi?! Dosegel si, po čemer si hrepenel morda leta in leta — ali si res srečen potem?! Ne nisi srečen, kajti uveril si se, da pri onem cilju, po kojem si toli hrepenel in do kojega si se morda dokopal po skrajnih naporih, da pri tem cilju nisi našel onega vabljivega in mamljivega zaklada, kojega imenujemo zadovoljnost in — srečo. Uveril si se, da si se lovil za nedosežnim idealom, za blestečo varalico — fano morgano. A v isti hip se Ti porajajo v duši novo hrepenenje, nove želje, nove nade. In z nova so pričeli Tvoji napori — lov za srečo! In tako ti to izmučeno srce ne more priti do mira, dokler ni odbila tudi njegova ura, dokler ni poslednjikrat hrepenelo na današnji Silvestrov večer, dokler tudi njega bitju ni došel Silvestrov večer, dan odhoda.

Tako je! In vendar nismo pesimisti. Ne prihaja nam ni na misel, da bi hoteli širiti obup in malodušje ali greniti komu veselje do življenja. Ne, nasprotno: danes, v teh pomembnih trenotkih, ko podajemo jedno roko umirajočemu, drugo pa nastopajočemu letu, kličemo iz svojega, vse drugo prej nego fatalistiškega srca: Veselimo se življenja, tega dragocenega daru božjega! Kar smo hoteli naglasiti poprej, je le to, da na svetu ni brezpogojne, popolne, absolutne sreče. To je tako neoporečna resnica, kakor je neoporečna resnica, da ni nikjer — ni v blestečih palačah, ni med bahato plutokracijo, ni na sijajnih prestolih — popolne, brezpogojne zadovoljnosti.

Vzlic temu je pomen bivanja človeka na tej zemlji velik, vzvišen. Kakor je človek sam delo Stvarstva, tako morajo biti božanstvene tudi svrhe in cilji bivanja na tej zemlji. Sreča, absolutna sreča je res nedosežen ideal — a dolžnost naša je, da se vsaj bližamo temu idealu. Ako tudi ne moremo doseči absolutne sreče,

relativno pa lahko postanemo srečni, ako bomo umeli prav izkoristiti sredstva, ki nam jih je podelil Bog: zdravi razum in krepko voljo! Zdravi naš razum je od daleč vidni kazipot na potu življenja, a krepka neupogljiva volja je oni talisman, ki nas more obvarovati obupa in malodušja tudi v najtežavnejših časih. Blag in dobrohoten bōdi človek v dnevih sreče krepak in neupogljiv v dnevih nezgode! V tem zmislu voščimo danes prijateljem in znancem: *Srečno novo leto!* Sosebno pa jim kličemo danes, da nam je v prvo iskati sreče le v samih sebi, da le od našega lastnega čutstvovanja — od okolnosti namreč, v koliko se človek kaže doraslega svoji nalogi v vseh položajih življenja — je zavisna ona relativna, torej dosegljiva, popolni sreči le bližajoča se „sreča“.

In kakor je že navada, da vsporejamo življenje posamičnika z življenjem celih narodov, tako je nam sveta dolžnost, da se spominjamo ob vsaki priliki tudi — svojega naroda. Tej dolžnosti se nečemo in ne smemo odtegniti tudi danes. Mal je ta naš narod med svojimi sosedi, drugi veliki in imenitni narodi gledajo nanj prezirljivo. Ali za nas je vendar velik ta narod zato, ker je — ~~mal~~, ker so žnjim spojena vsa naša čutstva — ona čutstva ljubezni, udanosti in spoštovanja, ki vežejo srce otroka do drage mu matere. Otrok ne vpraša, da-li mu je mati lepa in bogata; ljubi jo, ker ne more drugače. In zato ljubimo tudi mi ta svoj siromašni rod, ker ne moremo drugače, ker nam tako velela tisto burno srce, ki je je položil v naša prsa Stvarnik sam.

Tega svojega rodu spomnimo se danes, dragi prijatelji, kjer koli se snidemo, in prisezimo, da ga bomo ljubili vsikdar in povsodi, in da bomo delali zanj onima dvema siloma, koji nam je podal v last Stvarnik sam: razumom in krepko voljo! Razumom tako, da nas pri delu za narod svoj ne bodo vodile strasti, osebne mrznje in sebičnost. Razum nam pove, kaj bi bilo dobro in koristno za prosvet naroda, krepka volja pa naj izvrši, kar velela razum; razum naj nas varuje, da ne postanemo lahkomisljeni in objestni in da svojega rodu nepremišljeno ne zavedemo v nevarnosti in v škodo; krepka volja pa naj nas varuje, da ne bomo omahovali, kadar bode res potreben odločen in bōdi tudi brezobziren boj!

razvili svoja šarena krilca in pohiteli k drugim mlajšim, lepšim sestram, ne zmené se za uničeno onesrečenko. . . .

Po prahu brni in brenči nebroj lovečih se hroščev, mušic, čemerljev in čebel, iz stolpca sv. Jurija vrh bližnega holma glasi se večerni zvonec, ondi iz meglene dalje pa se čuje zvonkljanje domov se vračajoče govede, pa kratko, osorno lajanje psa čuvaja.

Nastala je krasna, svetla poletna noč. Holmi in trate so drhte v medlem, skrivnostnem trepetanju mesečine, v travi so sikali neumorni črčki, po vsem vzduhu pa se je pretakal opojno vonjajoč diih dremajočega drevja in cvetja. . . .

Izredno vesel je bil nocoj Pavel. Zdelo se mu je, da sočustvuje vsa stvarnica z njim. V svesti, da ga ljubi z vsem žarom prve, istinite ljubavi deklet, ki bode za malo dni njegova soproga, čutil se je tako blaženega, da bi zavrnil na ves glas: „Lucija je moja, za vedno moja! Kdo je srečnejši od mene?“ (Dalje prih.)

PODLISTEK.

Lucijin ženin.

(Črtica.)

. . . in prijatelj Valentin naju kār hkratu okliče prvič, drugič in tretjič. V nedeljo bo lahko opravljen ves ceremonijel, v ponedeljek ali torek pa odpotujeva na jug ali sever, kamor ti drago. Dopusta si vzamem za štirinajst dni. Tako torej! — Sedaj me pa v slovo še jedenkrat poljubi, saj si danes menda popolnoma zadovoljna z menoj, — mari ne?*

Gorak poljub mu je zagorel na ustnah v odgovor, zlatolasa glavica se mu je naslonila na prsi in bela, fina rokica se je ovila okoli njegovega vratu.

„Ti moj dragi, dragi Pavel!“ — šepetala so njene ustnice, dvoje tamnovišnjevih očij pa je upiralo nepremično sanjav pogled v njegovo možko lice. „Kako bodeva srečna potem, ko bodeva svoja, — vsa in samo svoja!“

In zopet mu je položila svoje mokre, rubinaste ustnice na njegove v tih, dolg — dolg poljube; nalik detetu sedela mu je na kolenih ter se ga oklepala z obema rokoma.

Molčala sta in bila srečna.

Večerilo se je že, ko se je vračal doktor Pavel na svoj dom. Ščip je prikazal izza planin svoje topo, zlatenično lice, zvezda za zvezdo se je ukresala na nebesnem svodu, tam na zahodu pa je bledela roznatorumena zarja. Lahen veter je pihljal skozi nizko smrečje ob potu in zibal poljske cvetke. Izvestno je mnogokatera izmej njih i v sanjah čutila drzne objeme in silovite poljube ter slišala zapeljiva laskanja čarokrilnih metuljcev; marsikatera se je celó v snu žalostila radi neplemenite sebičnosti svojih miljenčev, ki so jo ljubili, dokler je dehtela v bujnem cvetju in vonjala po sladkem nektarju. Ko pa jim je omamljena in občarana odprla svojo deviško čašico, ko so ji izpili do dna ves med in ko je zato zbledela, tedaj so

Dal torej Bog, dragi prijatelji in sinovi našega naroda, da postanemo v nastopajočem letu srečni — v kolikor je sploh mogoče govoriti o „sreči“ na tej zemlji —: toliko posamičniki, kolikor vsa skupina, ki obseza vseh nas, ki smo jedne in iste krvi. Nocoj o polnoči, ko bode veselo donela pesem po veselih družbah, ko bodo zvenetale šumeče čaše, ko se nam približa novo leto ob objemanju in stiskanju rok: v isti hip, ko bomo slavili prehod iz stare v novo dobo, prisemožimo in obljubimo si, da se ne bomo lovili za praznimi fantomi, pač pa da bomo iskali svoje „sreče“ v samih sebi, v blagem čustvovanju in v spolnjevanju svojih dolžnosti, in da bomo v bratski slogi delali za preporod našega naroda slovenskega. Dajmo, delajmo, da vendar enkrat napočijo milejši dnevi temu izmučenemu rodu. Ker pa treba v doseg tega cilja sloge, sloge in zopet sloge med nami, dajmo, odpustimo nocoj in pozabimo na neveselosti, ki so nas morda razdvajale v minoletu: pozabimo na to, kar je bilo! Mi si ne moremo misliti lepše proslave ob zatonu leta, nego je sprava in odpustanje med brati.

Srečno novo leto vsem!

Državni poslanec dr. Gregorec o obnovljenju pogodbe z Ogersko in narodnih težnjah Jugoslovanov.

(Dalje.)

Pa še nekaj v označenje odnošajev na Jugu. Nedavno se je nastanil v Celju neki umirovljeni polkovnik. Takoj je nastal ropot po nemškonalicijskih listih, svarilo se je in pozivalo, naj se mož izključi iz vseh nemških krogov. Zakaj? Ker je Hrvat (Čujte!), ki se je na izzivalen način nastanil ravno v Celju (Smeh), ne morda za to, da bi tam mirno užival svojo mirovino, ampak zato, da pomnoži slovensko posadko in da oškoduje nemštvo! (Smeh.)

Taki odnošaji so pri nas. Naj so naše narodne zahteve in predlogi še tako utemeljeni v zakonih, nič ne pomaga, to je „provokacija“, izzivanje.

Sedaj se nadejajo naši nasprotniki, kakor je izdala „Tagespost“, da njegova ekscelenca gospod ministerski predsednik bode odšel, pri presojevanju naših jugoslovansko-narodnih zahtev, vsakokrat poslušal v prvi vrsti na provokacijski ropot v nemško-nacionalističnih listih ter da bode na to odklanjal vse.

Gospodje se pač najbrže motijo v tem, te usluge jim ne napravi njegova ekscelenca gospod ministerski predsednik. Ali v oči bodeče in čudno je vendar to, da njegova ekscelenca gospod ministerski predsednik sluti ravno pri nas Jugoslovanih in nikjer drugje, da nam je le do praznega izzivanja pri stavljanju svojih narodnih zahtev. To je popolnoma krivo. Mi ne posezamo po tuji lasti, mi bi bili veseli, ako bi mogli zagotoviti svojo last. Mi nismo napadanci, mi smo napadani. Kdor hoče biti pravičen, mora priznati, da se pri nas sleherni dan dogaja pravilica o volku in jagnjetu, koje poslednje kali vodo prvemu, le da volk ni v našem taboru; kajti mi ne izzivljemo, ampak smo izzivani.

Po dokazih za to ne treba mi posezati v daljavo, kajti isti so kaj blizu. Nedavno temu še je predlagal posl. Barenther v proračunskem odseku, da naj se odpravi novi slovenski gimnazij, njega tovariš dr. Menger pa, da naj se isti vsaj preloži iz Celja v kateri koli drugi kraj. To smo občutili mi kot izzivanje.

V Gradcu so nam nekako skrivno, po noči, to je, brez vednosti namestnika barona Kübecka, odvzeli jedinega Slovence pravičnega deželnega šolskega nadzornika, in na njega mesto so postavili strogo narodnega moža (Seveda nemško-narodnega. Op. ur.) kot bojevitiga šolskega nadzornika, ki je na novo razvnel šolski prepir na Štajarskem, o čemer bodem še govoril v podrobni razpravi.

Tako je dal na deželne stroške ustanoviti nemško šolo v nekem trgu Spodnje Štajerske za dva — reci dva — nemška otroka, vsi drugi šolski otroci so sramotno ukupaj polovljeni slovenski otroci. (Tako je! — Posl. Foregger: To ni res! Kje?) To izveste v podrobni razpravi.

(Konec prih.)

Politiške vesti.

V TRSTU dne 31. decembra.

Deželni zbori. O prvi seji deželnega zbora goriskega nam pišejo iz Gorice dne 29. t. m.: Včeraj se je sešel naš novi deželni zbor. Izmed Italijanov ni bilo J. Benardellija, ki leži bolan v Korminu. Slovenci so bili vsi navzoči. Slovenski poslanci so imeli predpoludne in popoldne sejo, v kateri so sklenili, da sestavijo svoj klub, ter so koj izvolili načelnika, namestnika in tajnika. Interpelacije, katere so stavili v popoldanski seji, so podpisali vsi poslanci, razen dr. Abrama, kateri se tudi omenjenih sej ni udeležil; a izjavil je, da hoče postopati solidarno z drugimi slovenskimi poslanci v vseh narodnih in za slovenski narod važnih rečeh, ako se mu sporoči, kako so sklenili drugi poslanci. Dvema odposlancema je izjavil, da ni imel z vlado nikakega opravila in da tudi ni odobral, ko se je vlada na znani način vtikala v letošnje volitve.

Proti volitvi v Sezani je bil vložen protest, o katerem je poročal deželni odbornik vit. Pajer. Navedel je najprej vse točke obširne pritožbe ter potem argumentoval nekako takó, da volilni zapisniki so redno pisani in podpisani, da iz njih ni razvidna nikaka nepravilnost ali nepostavnost, da pritožba mnogo trdi, pa brez dokazov, da samo ena trditev se dokazuje z dvema pričema, a podpis sta narejena s tako težko roko, da je dvomiti, ali sta razumela protest. Zato predlaga, naj se volitev potrdi.

Na to se je oglasil poslanec dr. Gregorčič za besedo ter pojasnil, da pritožbe so utemeljene in spricane, ker oni, ki so podpisali, so člani volilne komisije ali možje, ki so videli in slišali, kar se je godilo, ki so torej prave in zadostne priče. Iz posamičnih dogodkov pri prvotnih in pri prvi volitvi je razvidno, da okrajni glavar je uplival na nezakonit način na volilce. Italijane, ki so močnejši, je vlada pustila pri miru, a šibkejšim Slovincem je hotela odvzeti dva moža; a varala se je, kajti moža stojita z drugimi slovenskimi poslanci vred složno za deželne in narodove koristi. Izvoljena poslanca ne moreta biti vladi hvaležna, da ju je hotela spraviti ob dobro ime, češ, kakor bi bila žnjo v kaki zvezi. Eden je to odločno zanimal o dani priliki; a oba spricujeta s svojim postopanjem, katero sta zavzela, da hočeta kot svobodna moža zastopati koristi svojih volilcev. Zato bodo slovenski poslanci glasovali za potrditev volitve.

Vladni komisar vit. Bosizio je zagovarjal svojega stanovskega tovariša sezanskoga, ki je „volilce le poučeval, skrbel za red, nadzoroval volilno gibanje ter popolno pravilno postopal, takó, da ni zaslediti nikake nezakonitosti v njegovem postopanju in s pritožbe v tem oziru pretirane in neutemeljene. „Po nekaterih besedah viteza Pajerja se je potrdila volitev dr. Abrama in Antona Muhe.

V deželni odbor so bili voljeni: dr. Tuma, dr. Abram, dr. Payer in dr. Verzeznassi; namestniki: Gregorčič, Berbuč, Marani in Lovisoni.

V deželnem zboru češkem je izjavil posl. Herold v razpravi o začasnem proračunu, da Čehi so pripravljeni sodelovati z drugimi strankami za rešenje gnutnih in duševnih vprašanj v deželi; zahtevajo pa, da pride kaka druga oseba kot zaupni mož vlade. Grof Thun pa ni taka oseba, da bi mogel biti pri vladi veren tolmač želja naroda. Ako namestnik Thun ljubi domovino, umakniti bi se moral, ko vidi, da ni mogoče približanje med njim in narodom češkim. Posl. grof Schönborn je odvrnil, da ta sodba ogrofu Thunu prihaja le od jedne stranke, a koja sodba pa ne soglašajo druge stranke.

V deželnem zboru nižje-avstrijskem je prišlo do spopada med antisemiti in namestnikom grofom Kielmanseggom. Poslednji je posebno odvrčal očitaje, da je Hanoveranec, in je naglašal, da so njegovi predniki prelili veliko krvi za Avstrijo. Vsikdar se je čutil avstrijskega uradnika.

V deželnem zboru Kranjskem so se slovenski poslanci letos razdelili na dva kluba. V klubu narodnih poslancev je 7 mestnih poslancev

in oba poslanca trgovinske zbornice. Temu je predsednik ces. svetnik Ivan Murzik. K. servativnemu klubu so pristopili vsi poslanci kmečkih občin.

Gnilav v Turčiji. Iz Carjega grada javljajo: Bivši višji konjnik, divizijski general Izet je bil te dni degradovan po vojnem sodišču ter izgnan v Mosul. Proti bivšemu vojaškemu atašeu v Peterburgu, Aziju Beyu, pa je vojno sodišče zapričelo preiskavo. Zapričeli so mnogo viših uradnikov ter jih poslali v prognanstvo, ker so pripadali nekemu skrivnemu odboru. Po tem seveda ni čuda, da se sultan vedno trese za svoje življenje, ako je taka gnilav ravno v viših vojaških in uradniških krogih!

Nemški kancelar knez Hohenlohe odpotoval je včeraj z Dunaja v Berlin. Vse časopise nemško soglašja v menenju, da je velikanske važnosti ta obisk nemškega kancelarja v prestolnici avstrijski, kajti v svojih pogovorih z našim ministrom za vnanje stvari da so prišla v razgovor vsa važna vprašanja evropske politike.

Različne vesti.

Srečno novo leto! Kljub besnečim viharjem, ki so se dolgo vrsto let porajali proti našemu glasilu, dopolnil je naš list z današnjim dnevom XX. leto svojega obstanka. Dvajset dolgih let borili smo se za narodna prava naših sorojakov, koje nam hoté kratiti neizprosni neprijatelji. In ponosno smemo reči, da skromno naše delovanje ni bilo brezuspešno. To moralno zadoščenje daje nam poguma, da vstrajamo na predčrtani si poti, korakajoči dalje do zvišenega svojega cilja, ne gledé ni na desno, ni na levo. A baš naše pravicoljublje pomnožilo je poslednji čas število naših prijateljev.

Zaupno torej gledamo v bodočnost. Na pragu novega leta, stopajoči v XXI. letnik, prosimo dosedanje naše prijatelje, da nam ostanejo zvesti gnutni podpiratelji i nadalje in da nam pridobé v krogih svojih znancev novih somišljenikov. Naše načelo bode tudi v bodočnosti strogo resnicoljubje in stvarnost. Možato se bomo potezali tudi v naprej za naša prava, a žigosali bomo brez ozira na osebo in stan slehernega, ki zasluži očitno graje. Čestitim našim naročnikom pa boder „počeni“ z novim letnikom ustrezati tem bolj, ker smo razmerno silnimi žrtvami povečali obliko lista, torej bomo v vsaki številki prinašali več gradiva, nego doslej. Osvedočeni, da najdemo na trnjevem svojem svojem potu vsestranske gnutne, a od strani slovenske inteligencije tudi duševne podpore, želimo vsem svojim prijateljem in podpirateljem veselo novo leto!

Našim čitateljem. Zaradi praznika odpade jutrajšnje izdanje našega lista. Prihodnja številka izide torej dne 2. t. m. (v četrtek) zvečer.

Povišanje. Geometer I. razreda Václav Nalezinek povišan je v višega geometra z evidenco v Gorici.

Imenovanje. Komisar finančne straže v Trstu, Karol Fichtner imenovan je višim komisarjem finančne straže v IX. pl. razreda.

Cesar na lovu. Njeg. Vel. naš cesar odpotuje jutri v Štajersko na lov na gorsko divjačino. V spremstvu Nj. Vel. bodeta vojvoda Toskanski in nadvojvoda Fran Salvador.

Za božičnico so nadalje darovali: G. poslanec Ivan Vatovec 10 kron, č. g. Furlan And. 5 kron, g. Hvala 80 stot. g. Antonija Pakiz 2 kroni. Iz Milkine pušice 16 kron, iz Ivanove pušice 12 kron.

Doneski za moško podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu. Dober bilijardist je priigral 3 krone 48 stot. in temu znesku je dodal še boljji mavšler 52 stot., da dobi družba 4 krone. — G. Anton Pižon je nabral v namen, da postane društvo Velesila pokroviteljem med Velesilaši in prijatelji pri društveni zabavi v gostilni g. Antona Sancina na rojstvo 12 kron 20 stot., kateremu znesku so dodali še gg. Josip Sancin - Drejač 2 kroni, Ivan Godina, Figne 1 krono, Jakob Bizjak in Ivan Obad 1 krono, M. Barakoš 40 stot., Flego, Toč, Guš in Barakoš po 20 stot. in Ivan Skomadre 60 stot., na cesti najdenih 5 stot., skupaj torej 18 kron 5 stot. — Vesela družba pri g. Srečku Bartelju na božični večer je nabrala 6 kron. — Gostije zbrani dne 26. decembra pri „Borštanskem konsumnem društvu“ so nabrali 3 krone 22 stot., — g. H. C. je daroval 5 kron, ker je bil obdarovan knjižicoj „Čuvajmo svoje prastarine!“

...vansko podružnico sv. Cir. in Met.
mo se je v vesel družbi „Narodnega Doma“
pri sv. Ivanu dne 25. decembra 1895. 1 gld. 10
nč., da ista postane pokroviteljica.

Žid v katoliški cerkvi. Ni se še prav posu-
šilo pero, s kojim smo bili v večernem izdanju od
minele sobote ožigosali nesramnost židovskih ured-
nikov, ki neverjetno drznostjo silijo v našo ka-
toliško cerkev, je že zopet zagrešil slično nesram-
nost vsikdar nesramni „Il Piccolo“. Sedaj bi to
drzno bitje hotelo narekovati, koga naj imenujejo
naslednikom veleč. g. župnika Thalerja v Rojanu.
Župnik rojanski mora biti seveda Italijan, kajti po
„Piccolu“ je ogromna večina rojanskih župljanov
italijanske krvi. V dokaz temu sklicuje se na šte-
vilke zadnjega ljudskega štetja, katere številke
kažejo baje, da je v Rojanu 4.800 Italijanov in
1600 Slovencev. Kdor se je le količkaj ozri po
našem Rojanu, smeja se bode seveda od srca tej
„Piccolovi“ trditvi. Značilno pa je vendar-le, kako
hitro se sklicujejo ti ljudje na vspehe ljudskega
štetja tam, kjer so ti vspehi njim po godu, kako
pa modro molče o istih vspehih tam, kjer jim niso
po godu. V Rojanu jim je ljudsko štetje evangelij,
glede na vspehe ljudskega štetja po Istri, oziroma
na narodnostne odnose v tej pokrajini, pa so
nemi kakor grob. V Rojanu naj bi odločilo načelo
„večine“, v Istri ni to načelo vredno ni piškavega
groša — tam naj zopet odločujeta inteligencija in
kapital.

Čudna je res doslednost Italijan-ka, ni malo
pa niso čudna pota, po katerih so mestni organi
na — papirju došli do italijanske „večine“ v slo-
venskem Rojanu. Slovenski prek in prek, ako od-
štejemo košček Belvederja. Domačini zatrjajo, da
v župniji rojanski je, ako debelo računamo, k ve-
čemu 7 do 800 Italijanov — vse drugo je sloven-
sko. Temu najbolji dokaz je okolnost, da slovenske
razrede v Rojanu obiskuje 245 otrok, v italijanske
razrede pa zahaja — vsled poznane agitacije —
157 otrok, kojim se isto tako pretaka po žilah slo-
venska kri. Italijanski razredi v Rojanu bi bili
malone prazni, da ni tiste agitacije, podprte z
grožnjami in podkupovanjem. In da ni med nami
tudi takih nečestajnežev, ki ne vedo, ali bi se
zapisali Bogu ali peklenšček, v Rojanu ne bi na-
šteli niti 400 Lahov med blizo 7000 duš.

„Il Piccolo“ se pač sklicuje na vspehe ljud-
skega štetja, molči pa o tem, kako so izvestni
organi „korigirali italijansko srečo“ v tej statistiki,
kako se je tisočem slovenskih duš natvezil itali-
janski občevalni jezik — nekoliko vsled nemarnosti
in nezavednosti teh poslednjih, največ pa samo-
voljno in pomočjo zvižace. To so gola dejstva —
a kaj se zmenijo ljudje „Piccolove“ vrste za res-
nico! Niti tega ne bi hoteli trditi, da je „Il Pic-
colu“ res kaj do tega, da bi ono malo italijanskih
župljanov slušalo besedo božjo v svojem jeziku,
ampak njega tišči vse kaj drugega: bodoči
župnik naj bi bil slepo orodje poitali-
jančevanja! Ljudi „Piccolove“ vrste je
peklo dosedanje soglasje med župljani in duhov-
ščino, zato bi si želel, da bodoči župnik
nastopi proti duševnim koristim
župljanov. To je jedro, vse drugo so —
besede!!

„Piccolo“ je tem drzneji v svojih zahtevanjih,
ker ve, da je takrat municipij na vrsti, da stavi
predloge. Tem nujniša potreba je za kurijo, da je
previđa in da ne posluša — Žida v katoliški
cerkvi! Kajti o tem ni dvomiti, da škoda ne bi
bila na strani liberalcev, ako se ures-
ničijo želje „Il Piccola“.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od
10. novembra do 28. decembra 1895. poslali: Po-
družnica na Greti 8 gld. 52 nč.; g. Iv. Čater
na Dunaju 1 gld.; g. A. Tanzig v Krški Vasi je
nabral 6 gld.; podružnica v Konjicah 28 gld. 50
nč.; vesela družba pri Maroku v Kostanjevici 2
gld. 60 nč.; šenklaško-franciskanska ženska po-
družnica v Ljubljani 79 gld. 9 nč.; gospa Matilda
Šebenikar na Rakeku iz nabiralnika 12 gld. 50
nč.; slavna posojilnica v Sošanju 10 gld.; ženska
podružnica v Prvačini iz nabiralnika 2 gld.; g.
Fran Krašovec v Gradcu nabral 15 gld.; iz na-
biralnika v gostilni „pri belem volku“ v Ljubljani
5 gld. 14 nč.; g. Ivan Sakser, župnik v Hote-
dršči 2 gld.; Mohorjani v ljubljanskem bogoslov-
nem semenišču 13 gld.; vipavski volilni možje o
zmagi dne 21. nov. 10 gld. 20 nč.; podružnica

za Laški Trg in okolico 35 gld.; podružnica za
Št. Kancijan in ok. na Koroškem 26 gld.; Mohor-
jani v Koprivi pri Dutovljah 1 gld. 50 nč.; Mo-
horjani v pris. delavnici v Ljubljani 1 gld. 30 nč.;
ženska podružnica v Št. Juriju ob južni železnici
82 gld.; g. K. Prelesnig iz Stahovec pri Kam-
niku 10 gld.; g. župnik I. Vrhovnik v Ljubljani
1 gld.; g. dr. Mauring, kapelan v Št. Vidu na
Dol. 2 gld.; iz nabiralnika „Slov. bralnega dru-
štva“ v Škofiji Loki 1 gld. 45 nč.; moška podruž-
nica v Idriji udnine in drugih nabirkov 89 gld.
52 nč.; ženska podružnica v Dolenjem Logatcu
50 gld. 80 nč.; trnovsko ilirsko-bistriški narodnjaki
kot Miklavžev dar 2 gld.; vipavska podružnica iz
nabiralnika pri g. Perhacem 2 gld. 2 nč.; podruž-
nica na Greti 13 gld. 70 nč.; Mohorjani v Se-
žani 1 gld.; moška podružnica v Tolminu 34 gld.;
g. Jos. Zirovnik v Gorjah pri Bledu nabral ob
otvorjenju nove šole v Zasipu 5 gld.; iz nabiral-
nika v gostilni g. Peternele na Bledu 4 gld. 5
nč.; gospa Erna Oman, učiteljica v Begunjah na
Gor., nabrala 2 gld. 50 nč.; vesela družba v go-
stilni „pri črnem orlu“ v Idriji 2 gld. 50 nč.;
Mohorjani v Gorjah pri Bledu 3 gld.; Mohorjani
na Breznici 3 gld. 50 nč.; podružnica na Rečici
v Sav. Dolini 36 gld.; podružnica v Trbovljah 57
gld.; ženska podružnica v Kobaridu 42 gld. 30 nč.;
izvenakad. podružnica v Gradcu 36 gld.; tržaška
podružnica 200 gld.; ženska šentpeterska podruž-
nica v Ljubljani 90 gld. udnine in 50 gld. 20 nč.
odkupnine od novoletnih voščil; podružnica za
Kotmaro Ves in okolico 25 gld.; moška podruž-
nica v Ajdovščini 40 gld.; podružnica za Žužem-
berk in ok. 4 gld. 1 nč.; Mohorjani v Dornbergu 4 gld.
15 nč.; iz nabiralnika „pri pošti“ v Št. Juriju
ob Taboru 5 gld. 12 nč.; Mohorjani pri sv. Bol-
fanku v Slov. Goricah 3 gld.; ženska podružnica
v Celju 66 gld. 30 nč.; podružnica v Radovljici
34 gld. 72 nč.; g. Fran Koušek, c. kr. poštar na
Trojanah 1 gld. 50 nč. odkupnine od novoletnih
voščil, g. V. Legat v Celovcu 274 gld. 30 nč.
nabralih in izkazanih v „Mir-u“ št. 30—34.; g.
Luka Knific v drugič 2 gld. — S ponosom gleda
družba na l. 1895., v katerem je kupila hišo v
Trstu in sezidala krasno šolsko poslopje pri Veli-
kovecu. Veselo in srečno bodi tudi novo leto „naši
družbi“ in njenim blagoslovnim podpornikom!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Vabilo k plesnemu venčku katerega priredi
Plesni odsek „Delalskega podp. društva“ v ne-
deljo dne 5. januarja 1896. v telovadnici „Tr-
žaškega Sokola“ (ulica Farneto na vogalu ulice
Amalije). Pri plesu svira orkestralni kvartet. Začetek
ob 8¹/₂ uri zvečer. Med časom odmora predstavlja
se bode burka v enem dejanju „Pomota v nazna-
nilih“. Ustopnina: za gospode 40 nč., za gospo-
dične 30 nč. — K obilni vdeležbi vabi uljudno
Plesni odsek „Delalskega podp. društva“.

Bralno društvo v Sv. Križu na Vipavskem
vabi s tem svoje ude k letnemu običnemu
zboru dne 5. januarja 1896. ob 3 i pol ure
popoldne z navadnim vspeškom. — Ob enem
se opozarja, da naj stori vsak ud svojo dolžnost
do društva s tem, da plača do konca tega leta
zaostale mesečnine. Dosedanji udje naj ostanejo
zvesti ter naj delujejo na to, da pridobijo še no-
vih udov jedinemu narodnemu društvu v obširni
občini. Po zborovanju svobodna zabava.

Iz Rojana nam pišejo z ozirom na „Picco-
lovo“ sklicevanje na vspehe ljudskega štetja v Ro-
janu: Naše velespoštovane zastopnike Nabergoja,
Spinčiča in Laginjo prosimo že sedaj, da nam za
bodoče ljudsko štetje pridobijo pravico in zagotovilo,
da se bomo sami vpsovali v dotične pole, kakor
se vrši štetev v mestu. Jednake dolžnosti, jednake
pravice! Saj plačujemo tudi mi državne in občins-
ke davke. Nikakor se ne bode smelo dogajati
več, kakor je bilo pri zadnjem štetju, da so or-
gani magistratni hodili po hišah med tednom —
ko ni bilo možkih doma — in so izpraševali ne-
izkušene in nevedne ženske ali pa celo otroke:
ali znajo laški ali ne?! Ker so vprašane ali vpra-
šani navadno pritrdili temu vprašanju, hop! pa so
zapisali med Italijane vso družino! In to so sedaj
tisti papirnati Italijani!

Glede prihodnjega župnika pa se nadejamo,
da ne dobimo rabina, ampak katoliškega
duhovnika. Prosim torej židovsko sinagogo,
da naj se nikar ne meša med krščene.

Kakor vse kaže, da bi želel „Il Piccolo“ v

Rojan veleč. g. Mionija. No, mi menimo sicer, da
temu gospodu roje sedaj še druge misli po glavi
— saj se razumemo! —, vendar pa, ako res mi-
slili na našo župnijo, svetovali bi mu, naj se poprej
priučijo slovenskemu jeziku; sicer bi se izvestno
kesal, da je prišel v slovensko župnijo
sv. Mahorja in Fortunata.

Z Nabrežine nam pišejo: Dovolite mi, da v
Vašem cenjenem listu spregovorim nekoliko bese-
dij. — Dne 29. t. m. bil sem v Nabrežini pri sv.
maši. Dasiravno je zunaj bril mrzel krivec, ven-
dar zagorel sem ves, ko sem slišal med službo
božjo petje naših domačih deklic. — pel je dekliški
zbor, in to prvič v Nabrežini, odkar se zave-
dam. Ves ginjen sem poslušal mlo doneče glasove
iz nežnih grl mladih deklic, posebno mlo so se
mi glasile one divne pesmice, ki izražajo srčno
veselje, da se je porodil „Mesija v tej noči“, ter
malo je manjkalo, da se ni slehernemu vrnila misel,
da prepevajo angelji na visočinah, oznanjujoči pa-
stirjem rojstvo našega Zveličarja. Po vsej cerkvi
je vladala med mašo popolna tišina, le nekatere
odrasle vrstnice so hotele spremiti pevke na
koru, toda ni jim šlo in umolknele so. Nered sem
se ločil iz cerkve po končani sv. maši, ko je po-
tihi mlo petje dekliškega zbora.

To je častno ne le za dotične pevke, da s
tem povečujejo cerkveno slavo, proslavljajoče
rojstvo Gospodovo, temveč tudi za učitelja, ki se
je potrudil v prostih urah, da je izuril deklice
prav dobro v sv. pesmih, ki, mlo glaseče se, vli-
vajo slehernemu verniku globoko v srce rajsko
zadovoljnost. In to, da se hčere domovine sloven-
ske vzbujajo iz mladih nog v cerkvenem petju, ne
ostane brezuspešno; s tem se jim vzbudi v než-
nem srcu vztrajna ljubezen do Boga, v prvem
pogledu; a ne le v verskem oziru napreduje njih
razum, temveč vname se jim goreča ljubezen do
mile naše domovine, matere Slovenije, ter njenih
udanih sinov in hčera. Ako se ozremo v sosednje
vasi, videli bomo, da so v narodnem oziru ne-
koliko zaostale in — zakaj? Zato, ker jim nedo-
stajajo prave, resne volje in dostojnih sredstev, s
katerimi bi si navžili polagoma narodnega duha,
kar smo dosegli mi že davno.

Predno se poslovim, izrečem naj svojo po-
polno zadovoljnost s petjem v obč. osobito pa s
petjem dekliškega zbora, ki se je na nedeljo pred
novim letom pri službi božji posebno odlikoval v
narodni Nabrežini, in želim pevkam in njih uč-
telju, da se njih trud vsikdar in dobro sponese,
kar ostane v čast Nabrežini. Nihče pa naj ne opeša
pri težavnem delu!

Torej pogum!

Poskušeni samomor. 25 letna Kornelija Ga-
legno, stanujoča v ulici Torrente št. 34, hotela
si je včeraj končati mlado svoje življenje, izpiša
kozarec spirita, pomešanega z vodo, v kateri brozgi
je bila razstopila nekoliko fosfornih glavice žepje-
nic. Ker nje nežni želodec seveda ni mogel pre-
baviti tega, njemu nenavadnega „krepila“, poču-
tila se je gospa strašno zlo. Pozvali so zdravnika
z zdravniške postaje, ki ji je izpral želodec in
s tem odklonil vso daljno nevarnost. Vzroka temu
poskušani samomoru ne znamo, bržkone pa
ga je iskati v „nervoznosti“ — katera ženska
dandanes ni „nervozna“? Hudobi jeziki
pa trdijo, da je bila gospodična Kornelija strašno
ljubosumna na svojega izvoljenca, nekega po-
streška v gostilni „Alla Stella“ in da si je iz
ljubosumnosti hotela končati življenje. Dovolj brez-
pametno!

Sodnijsko. (Obsojen slepar.) Koncem julija
meseca t. l. nastanil se je v tukašnjem hotelu
„Evropa“ 32 letni bivši knjigovodja Rudolf Jean
iz Bukarešte. Ta mladi mož živel je prav po gos-
posko, jedel in pil, kar je bilo v kuhinji in kleti
najboljšega, toda plačal ni nikoli niti novčica.
Lastniku hotela „Evropa“, Lohru, presedalo je
konečno rediti svojega gosposkega gosta in stavl
ga je jednostavno na ulico. Toda vrli Jean ni si
vzel tega temeljitega ukrepa posebno k sreči, kajti
odslej romal je iz gostilne v gostilno, živel kakor
„bubek v loju“, toda predno je poravnal rač-
un, je vselej pravočasno izginil iz dotične gostilne.
Na ta način je oškodoval natakarja restavraci
pod občinskim gledališčem, „Giardinetto“, „Pilsen“,
pri stari borzi, „Tamburino“, „Due Gemelli“,
„Buon pastore“, „Bonavia“ in druge še, ki se niso
prijavili sodišču. Slednjič je zadela tega finega

gospoda v restavraciji „Bonavia“ nemila osoda: ko se je hotel izmuzniti po povžiti večerji, da ga je natakare zapreti. Ta slepar oškodoval je razne natakare, kolikor se jih je namreč prijavilo, za 11 gl. 19 nč., lastnika hotela „Evropa“ pa za 169 gl. 53 nč. Sodišče ga je obsodilo v včerajšnji razpravi na 10 mesecev teške, poostrene ječe in na izgon po prestani kazni. Jean govori razven romunščine tudi popolnoma nemško, angleško in francozko.

Potres v Spodnji Avstriji. Iz Dunajskega Novega mesta javljajo dne 30. t. m., da je bil prejšno noč ob 2. uri občutiti rahel potres. Slišati bilo je tudi podzemsko bučanje.

O izseljevanju v Ameriko. Nekdo, ki mu je pogostoma prilika govoriti z izseljenci iz Galicije nam piše: V sedanjem državnozbornem zasedanju priobčili so nekateri poljski poslanci zakonski načrt proti izseljevanju v Ameriko. Ti poslanci gotovo ne poznajo ali nočejo poznati vzroka temu izseljevanju. Prašajmo le te uboge trpine same, da slišimo iz njih ust, kaj jih sili v to, da zapuščajo svojo domovino in odhajajo iskati negotovega kruha v daljni Ameriki. Běda je postala v nekaterih krajih Galiske med nižimi sloji neznosna, provzročena po neusmiljenih izsevalcih in izkorisčevalcih delalskih močij. Poljska zlahta, aristokrati, v družbi tamošnjih Židov, silijo s svojim postopanjem te moderne sužnje, da zapuščajo svoj rojstni kraj, s prepričanjem, da se ne bode nikjer na svetu slabše postopalo žnjimi, kakor ravno v Galiciji. Za dnevne plače 15 do 20 nč. morajo ves dan delati in kadar nema sumljivi njih gospod za nje več posla, posodi jih 100 ali še več svojemu sosedu. Pri takih krivicah ni čudo, da se izseljujejo in zapuščajo nevhvaležno svojo domovino. Poljska zlahta pa in Židi, v skrbah za svoje delalske močij po tako nizkih cenah, ali bolje za svoje sužnje, hočejo, da jih zakaon varuje škoda. Le v ta namen, nikakor pa ne iz človekoljubnosti, predložili so omenjeni zakonski načrt. Videli bomo, v koliko je vlada pri volji podpirati želje poljske zlahte in Židov in kaj porečejo k temu drugi zastopniki kmetskih občin v državni zbornici.

Koledar. Jutri (1. januarja 1896.): Novo leto. Obrezovanje Gospoda. — V četrtek (2.): Makarij, opat; Konkordij, mučenec. — V petek (3.): Genovefa, devica; Anter, papež. — Polna luna. — Sonce izide ob 7. uri 46 min., zatoni ob 4. uri 21 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri 4. jutraj 2.5 stop., ob 2. pop. 7 stop. C.

Najnovejše vesti.

Krško. 31. Josip Čuček v Trstu imenovan je na našo občo zadovoljnost stalnim učiteljem za Svibno.

Dunaj 31. „Wiener Ztg.“ objavlja proračunski provizorij do konca marca.

Siry 30. Shod občinskih predstojnikov tega galiskega okraja je sklenil odposlati deputacijo k namestniku knezu Sanguszki in h kardinalu Sembratoviczu z izjavo, da ne odobrujejo odposlanja velike deputacije Malorusov na Dunaj. (Vprašanje je le, da-li je ta sklep res izšel iz popolnoma svobodne volje županov? Op. uredn.)

Berolin 31. Cesarski ukaz na državnega kancelarja odreja, da se bode spominska slavnost novega ustanovitvenja države vršila dne 18. januarja v „beli dvorani“ kraljevske palače.

Vratislava 31. Iz Waldenburga javljajo: V Wranglovem rovu (rudniku) dogodila se je velika nesreča. Doslej so izveleli iz rudnika 21 mrtvih in 12 ranjenih.

Rim 31. Zasebne vesti iz sela Cicciano javljajo, da je bil dne 28. decembra tam močan potres. Bilo je tudi nekoliko mrtvih in ranjenih.

Dunajska borza 31. decembra 1895

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	99.75	99.80
„ „ „ srebru	99.75	99.80
Avstrijska renta v zlatu	120.90	120.75
„ „ „ krunah	99.90	99.90
Kreditne akcije	350.75	352.25
London 10 let.	121.20	121.30
Napoleoni	9.61 1/2	9.62
20 mark	11.89	11.86
100 italj. lir	44.05	44.05

Trgovinske brojavke.
Budimpešta. Pšenica za jesen 7.34 7.35 Pšenica za spomlad 7.08 — do 7.04. Oves za jesen — — — — — za spomlad 6.54 — 6.56 Koruzna oktober — — — — — maj-juni 1896 4.51 — 4.52
Pšenica nova od 78 kil. f. 6.95 — 7.05 od 70 kil. f. 7.10 — 7.15 od 80 kil. f. 7.05 — 7.15 od 81 kil. f. 7.15 — 7.25 od 82 kil. f. 7.25 — 7.30. — lešmen 5.60 — 5.75; prosa 5.40 — 5.75 ri nova 6.80-7.20
Pšenica stalna, prodaja 30000 met. st., 5 — nč. dražja. Vreme: mrzlo.
Praga. Neratimirani sladkor f. 19.90. Oves stalni — — — — — za maj 14.40. Oktobar-december. 13.90
Praga. Centrifugalni maslo, postavljen v Trst in carino vrod odpošiljatev precej f. 81.50. — Con casod 32.25 32.50 Četvrti 33.25 33.50. V glavah (sodih) 33. — — 33.50 jako stalno
Havre. Kava Santos good average januar 88 — za maj 84.75.
Hamburg. Santos good average za januar — — za april 70.75 juni 69. — Cene mirne.

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) **Južna železnica** (Postaja južne železnice.)
Od dne 1. decembra 1895.
ODHOD:
7.50 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.10 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.90 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8. — „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorico in Korminom.
8.10 „ mešani vlak do Mürrzuschlaga
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
DOHOD:
6.48 predp. mešani vlak iz Mürrzuschlaga, Boljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.40 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.51 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; — z Dunaja zveza z Reko.

b) **Državna železnica** (Postaja pri sv. Andreju)
Od dne 15. septembra 1895.

ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.30 „ brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.
Lokalna vlaka ob praznikih:
2.20 popol. v Divačo
4.19 „ v Boršt.
DOHOD:
8.05 predp. iz Herpelje.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelje, Ljubljana, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane, Divače.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja.
Lokalna vlaka ob praznikih:
7.29 popol. iz Boršta.
9.35 „ iz Divače.

Srečno novo leto

sem prijateljem in znancem voščiti
lim potem

Dr. Gustav Gregorin.

sem prijateljem in znancem voščiti srečno novo leto!

odvetnik dr. Mihael Truden
in soproga.

2. Trstu, dne 31. decembra 1895.
(Namesto posebnih voščilnih listkov.)

Sorodnikom, prijateljem in znancem
vošči vse dobro

obitelj Coličeva.

Srečno

NOVO GODINU

zelo svim
prijateljem in znancem
Fran Polić i obitelj.

Srečno novo leto 1896.

voščiti svojim strankam

udana

Atte & Zadnik.

Zgubil se je

od Sežane proti Divači mlad letošen, črn
lovski pes (fermač). Kdor ga je našel, naj
naznani to gesp. Josipu Živcu v Skopem!

Ni več kašlja!

Balsamski petoralni prah
ozdravi vsak kašelj, pljučni in bronhijalni
katar, dobiva se v odlikovani lekarni
PRAXMAYER „Albrecht“ Trst, veliki trg.
Poštne pošiljave izvrjujejo neutezoma.

Slovenska gostilna

Podpisani vsoja se opetovano javiti slavnemu
občinstvu, da je njegova krčma

ALLE DUE PORTE

v ulici delle Acque št. 12

vedno prekrbljena s pristnim istrskim vinom
črno po 40, belo po 44 nč. liter ter s svežim pivom
iz Puntiganske pivovarne. Izborna domača kuhinja.

Cene nizke.

Priporočn se obilnemu obisku udani

Jakob Posoga.

Kranjske klobase

se prodajajo v žganjariji na vogalu ulice Tor-
rente in ulice S. Francesco.

Krčmarjem in drugim prodajalcem daje se
navadni skonto.

Podpisani naznanja p. n.

slav. občinstvu, da z dne 1. januarja 1896. prevzame

vodstvo gostilne „Narod-
nega doma“ pri sv. Ivanu.

Priporočuje se mnogoštevil-
nemu obisku, beleži odličnim

spoštovanjem

Anton Ščuka,

krčmar.

Ferdinand Keizlar

v Crvenem Kostelcu na Češkem

ponuja:

Oksforde za srajce 1a, dvostrake, 78 cm. široke,

meter po 23 nč.

Lanene kanafase, 78 cm. široke, m. po 29 nč.

90 „ „ „ 34 „

150 „ „ „ „

Damaskove gradle: 90 cm. široke, (komad 23

mt.) po f. 12 — Grisot, beli lina, 120 cm.

širok, meter po 43 nč.

Nadalje prodaja laneno namizno perilo, platno itd.

po najnižih cenah. Potreba je najsolidnejše terse jamči

za stalne barve. Uzorec pošilja se na zahtevanje franco.

Blago pošilja proti povratu in 6% škenta. 1—5

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

priporočano izvirno, bolečine blažeče mazilo;
dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh le-
karnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno pri-
ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprajmejo le take so-kle-
nice kot pristne, ki imajo zaneslo varstveno

znamko „sidro“

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

